

Ticăloșii au rămas tot ticăloși

Sub Ceaușescu se spulberase scara valorilor pentru că se falsifica totul. Oamenii de bun simț știau în schimb cine este ticălos și cine nu. Ticăloșii nu puteau să ia decît culoarea care se cerea de la centru. Ei bine, la ora asta ticăloșii sînt nu doar roșii ca steagul partidului. Nu-antele curcubeului sînt înfime față de posibilitățile lor de a se colora. Așa că s-a dus dracului totul: n-am revenit nici la o ierarhie normală a valorilor și ni s-a pulverizat în sfînta ierarhie a ticăloșilor...

... La noi s-au întors pe dos șosetele 'activiștilor, au căzut marii șefi și au rămas servitorii.

Mircea DINESCU

LIBERTATEA CUVÎNTULUI — DELICT DE PRESĂ!?

Dacă puterea s-a dovedit pînă acum (și continuă să fie) neputincioasă în rezolvarea marilor probleme social-economice ale țării, a făcut, în schimb, un tur de forță cu proiectul noii legi a presei. Roman și cei de-o seamă lui și-au vîrît în cap un șurub pe care-l învîrtesc în speranța că vor sugruma presa liberă — drept garantat prin mîile de morți din decembrie 1989; drept scris cu singele Revoluției române anticomuniste. Vor să-i dea la cap cu ciocanul și să o taie cu seceră roșie.

Am văzut prea multe ticăloșii postrevoluționare, așa că noua încercare de înăbușire a libertății și democrației nu ne mai miră. Sîntem în gardă, cu tot riscul care planează asupra noastră.

Dacă Ceaușescu — nu din dragoste pentru adevărul spus cu glas tare — mai prevedea pe ici pe colo cîte un drept pentru gazetari, considerînd — după legile internaționale — ca delict de presă doar... **delictul de presă**, stabilind pedepse ca atare, noua putere, proiectul Roman nu dă ziaristilor nici un drept. În schimb trîntește niște pedepse la care nu se gîndise, la vremea lui, nici Pol-pot, nici Stalin. Iată doar cîteva exemple:

- Pentru transmiterea de informații sau opinii care cuprind știri false — pedeapsă cu închisoare de la 1 an la 3 ani sau amendă de la 100 000 la 300 000 lei. Nu se pune problema dacă știrea falsă a fost furnizată chiar de persoane oficiale! (Avem exemple în acest sens). Ceaușescu cerea doar desmintire, la cererea persoanei lezate.

- Pentru incitarea militarilor de a se abate de la îndatoririle lor, prevăzute de lege și regulamentele militare — închisoare de la 2 la 5 ani sau amendă de la 200 000 la 500 000 lei. Dictatorul Ceaușescu nu prevedea nici o pedeapsă penală în acest caz. Se pune întrebarea: dacă prin niscăi regulamente se prevede a se trage în manifestanții care cer schimbarea guvernului și președintelui (cum se insinuează în „principiile” noii constituții) gazetarul trebuie să tacă!?

- Pentru defăimarea președintelui României, corporilor legiuitoare, instanțelor judecătorești(1), guvernului, armatei sau a altor autorități publice — închisoare de la 2 la 5 ani sau amendă de la 200 000 la 500 000 lei. Ceaușescu, în „prostia” lui, considera delict doar defăimarea partidului și a statului.

- Pentru insultă — închisoare de la două la 6 luni sau amendă de la 10 000 la 50 000 lei (pedepse majorate dacă infracțiunea este săvîrșită împotriva persoanelor care exercită autoritate publică). Și, ciudat, **acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu**, nu la reclamația persoanei lezate.

- Pentru calomnie — închisoare de la 6 luni la 2 ani sau amendă de la 50 000 la 200 000 lei (cu majorări în cazul „oficialilor”). Iarăși, acțiunea penală pleacă din oficiu, ceea ce nu era la Ceaușescu.

Și alte cîteva „ciocane” împotriva ziariștilor. Milităm, fără rezerve, pentru deontologia ziaristului, pentru corectitudinea informației dar... de ce vrea domnul Roman (și ai lui) să ne ia dreptul la pămînt, foileton, notă critică, anchetă! Noi recunoaștem, putem greși, dar ei, oamenii puterii nu pot greși? Președintele Statelor Unite ale Americii poate fi făcut, prin presă, cu ou și cu oțet, dar Iliescu ba, chiar dacă asmute bande de... împotriva manifestanților pașnici! Să nu critici guvernul Roman pentru grosolanele greșeli ce le face, că te bagă

(continuare în pag. a III-a)
Traian SUCIU

Camelia PENTELESCU

Reforma economică și sindicatele

MOTTO:

„Lipsa de înțelegere și inerția stîrnesc poate mai multe greșeli în lume decît viclenia și răutatea”.

GOETHE

După aproape un an de la inițierea Programului guvernamental de restructurare a economiei românești, asistăm la o intensificare a opoziției față de mersul reformei, din partea sindicatelor, adică a acelor organizații formate, probabil, din mulți dintre cei care, votînd F.S.N., au ales implicit un program electoral ce a promis liniște și protecție socială. Este de ajuns să ne gîndim la sloganurile sprijinitorilor F.S.N., precum, „votați între vis și realitate” sau „noi nu ne vindem țara” și ne dăm seama că motivația fundamentală a actualei stări de agitație consistă în maniera nerealistă în care actualul partid guvernant a cîștigat responsabilitatea conducerii țării.

Programul de principii al premierului Roman, de esență liberală, ce se baza pe principii riguroase, de așezare a economiei românești pe fundamentul economiei de piață, de tip occidental, a surprins acea parte a populației care spera într-o evoluție lentă. Liberalizarea prețurilor a declanșat un val de nemulțumire datorită stării precare a condiției materiale a majorității românilor. Deși liberalizarea reprezintă pasul determinant în evaluarea realistă a eficienței economice, prin

suprapunerea ei pe o penurie acută de produse, a devenit o „simplă” scumpire. Astfel, deosebirea dintre această hotărîre guvernamentală și „re-asezarea prețurilor” de tip ceaușist este nesemnificativă, statul fiind singurul patron în ambele cazuri.

Dovedind prea multă rețineră și nefiind sprijinit de funcționarii cu mînci de răspundere la nivele inferioare, în ce privește privatizarea principalelor activități economice, guvernul tehnocrat al d-lui Roman a impus o strategie cu efect de bumerang. Altfel spus, cei mai mulți dintre noi au votat F.S.N., continuatorul „tradițiilor” populist-comuniste (în faza preelectorală a fost evident acest fapt), iar guvernul rezultat legic a stabilit o terapie șoc pentru redresarea economică. Să ne mai întrebăm atunci care este cauza nesustențierii în mase a măsurilor guvernamentale? Să ne mai surprindă fricțiunile dintre un Parlament majoritar fesenist și un Guvern ce pare a fi departe de aura neocomunistă ce planează asupra forului legislativ condus de foști membri de vază ai P.C.R.? Nu. Totul este explicabil atunci cînd ești conștient că ecuația cîștigul de putere s-a „rezolvat” ignorînd necunoscutele, în speță, nefinalizarea revoltei din decembrie '89 printr-un proces al principalilor răspunzători de dezastrul social (vezi Germania după al doilea Război mondial) și neînțelegerea în straturile inferioare ale socie-

tății românești a principiilor democrației.

Vom asista în continuare la perpetuarea convulsiilor sociale în țara noastră? Cum se va rezolva dilema dintre dorința tuturor „de a trăi mai bine” și necesitatea înțelegerii măsurilor restrictive pînă la eficientizarea activității economice? Cum se va comporta Puterea la reacțiile străzii sau ale sindicatelor vizavi de asigurarea unei reale protecții sociale? Cum își va susține opoziția politică actul de naștere semnat de revolta din decembrie '89? Ce influențe vom simți din afară, din aria est-europeană, în special din partea U.R.S.S.? Pe ce poziții se vor situa occidentalii și S.U.A. față de grava situație a țărilor foste comuniste? Răspunsurile la aceste „simple” întrebări vor fi file de istorie.

Dorin TEODORESCU

DIN SUMAR:

- Adevăratul membru de sindicat (pag. 2)
- Pămîntul la granița de sud (pag. 2)
- Cornierul sibian, o conservă cu aer (pag. 3)
- Qvo vadis, draga noastră Universitate? (pag. 3)

Adevăratul membru de sindicat

— interviu, cu dl. SILAȘI IOAN VICTOR, președintele Filialei județene a Sindicatului Șoferilor din România —

— Cind s-a înființat sindicatul, respectiv filiala sibiană?

— În data de 6 ianuarie 1990, la București, iar filiala la 14 februarie 1990.

— Citiți membri cotizanți aveți în filială?

— 2714, dar numărul este depășit de cei care nu și-au achitat cotizațiile în ultimele două luni, dar sunt membri.

— După cât timp, în care nu se achită cotizația se pierde calitatea de membru?

— Conform statutului, după trei luni.

— Cum este organizată filiala?

— Conducerea este colectivă, formată din toți președinții organizațiilor din întreprinderi. Din cadrul acestui Comitet director s-au ales un președinte, un vicepreședinte, un secretar și 7 membri.

— Ce probleme deosebite aveți pe plan local?

— În primul rând spațiul unde ne desfășurăm activitatea. Solicităm Prefecturii sprijin în acordarea spațiilor ce au aparținut de drept U.G. S.R.

— Cum ați colaborat cu actuala conducere administrativă locală?

— Începând din vremea C.P.U.N.-ului și până în prezent, am trimis diferite adrese legate de activitatea noastră, dar nu am primit nici un fel de răspuns. Conducerea Prefecturii și Primăriei cu Sindicatul Șoferilor este nulă deoarece, până în prezent niciodată nu am fost invitați la ședințe de analiză,

cum știm, de fapt, că s-a înființat cu A.J.S.L., reprezentată prin dl. Holhoș Ciprian.

— Cum ați înțeles să răspundeți la această lipsă de atenție?

— În primul rând, am tras concluzia că membrii sindicatului nostru sunt priviți, în continuare, prin vechia optică de sfidare. Alte luări de poziții din partea noastră nu au existat, dar cu această ocazie, ne permitem să tragem un semnal de alarmă reprezentanților Puterii executive că există mai multe forme de protest în cazul ignorării dorinței noastre de dialog.

În data de 10 decembrie 1990, Consiliul Național al S.S.R. a hotărât declanșarea unei greve naționale pentru următoarele revendicări: 1. Punerea în aplicare a sporurilor pe care această categorie de salariați le-a avut până în 1974. 2. Protecția socială a muncitorilor o dată cu liberalizarea prețurilor. 3. Crearea de societăți comerciale în cadrul întreprinderilor de transport. Menționez că nu s-a cerut mărirea salariilor și n-am urmărit destabilizarea economiei, cum s-a vehiculat prin mass-media, în special televiziunea și de dl. Bogdan Baltazar. Din ziua de 11 decembrie 1990 se poartă discuții între reprezentanții noștri și ai Guvernului.

— Cu ce rezultate?

— Cele mai importante sunt: Ordinul Guvernului nr. 190/12 decembrie 1990 privind în-

ființarea Societăților Comerciale în unitățile de transport auto și Protocolul privind încheierea contractelor colective și individuale de muncă și negocierea salariilor, numai pentru membrii S.S.R.

— Cind vor începe negocierile?

— Conform legislației, consiliile de administrație sunt obligate, după evaluarea potențialului economic, să inițieze formarea consiliilor de negociere.

— Ce părere aveți despre șomajul din România?

— Într-un stat de drept, bazat pe economia de piață, concurențială, șomajul este inevitabil. Bineînțeles, șomerii nu vor fi decât cei care și-au îndeplinit conștiințios îndatoririle profesionale, dar vor fi loviți de rigurile economiei de piață.

— Dar despre ceea ce înseamnă mișcarea sindicalistă în țara noastră?

— La ora actuală, nu se poate discuta despre o unitate de acțiune a sindicatelor, deoarece unele luptă cu adevărat pentru apărarea drepturilor membrilor săi, lăsând deoparte drepturile personale, iar altele fug după putere, sau „cine dă mai mult”.

— Vreți să fiți mai expliciți?

— Sindicatele independente sînt cele mai democratice, după părerea mea, deoarece

(Continuare în pag. a IV-a)

Dorin TEODORESCU

Pământ la granița de sud...

„Îți mulțumesc, Doamne, că m-am născut român și ardelen!”

L. BLAGA

În Țara Loviștei, la 56 de kilometri de Sibiu (în jud. Vilcea) se află o comună pe nume Boișoara. Zona prezintă interes pentru noi întrucât mare parte din forța de muncă a comunei este angajată la Sibiu, în domeniul căilor ferate și face zilnic o navetă infernală (tren + autobuz). Această migrare a forței de muncă a început masiv imediat după cooperativizare, cînd bărbații au preferat să părăsească munca în sat în schimbul unui salariu care le asigura existența.

Încercăm să aflăm la fața locului dacă se întrevide o schimbare a situației după ce fiecare își va primi pămîntul. Din păcate rezultatul este negativ! Se pare că bărbații vor continua să facă naveta, iar femeile să cultive pămîntul. Despre o întoarcere masivă a tinerilor plecați nici nu poate fi vorba (parte dintre ei locuiesc în Șelimbăr). Cel puțin o parte din pămîntul care va reveni celor plecați din sat riscă să fie prost lucrat sau să rămînă în paragină, forța de muncă agricolă fiind îmbătrînită și puțin numeroasă.

Dincolo de asta ar mai merita cu siguranță făcută o comparație între modul de funcționare al mecanismelor politice și administrative în

acest sat uitat de lume (electrificat abia prin anul '75) și satele ardelen. De la revoluție încoace zona nu a încetat să fie o zonă de conflict. A venit presa locală și centrală de cîteva ori poliția, au venit prefectii care s-au perindat la conducerea județului Vilcea și... nimic! Este, în primul rînd, vorba de o a-cerbă luptă pentru putere și privilegii, în condițiile în care comuna a fost în timpul comunismului o oază de ilegalități și delictelor făcute și acoperite de o „protipendadă”. Este, probabil, una dintre puținele zone din țară unde a fost posibil ca oamenii ce au intrat cu un teren în C.A.P. să-l vîndă apoi pe bază de chitanțe unor persoane particulare. S-au făcut „schimburi de terenuri”, „restituiți” și tot felul de alte „operațiuni”, în-cît astăzi trebuie să ai nervii tari și să fii mare specialist pentru a descurca itelele abil țesute în zeci de ani. Ilegalitățile și nerespectarea legii continuă și acum, dar la proporții mai reduse, avînd în spate F.S.N.-ul local. În primele zile după intrarea în vigoare a Legii fondului funciar primăria nu a primit cereri de la cetățeni, „pentru că se așteaptă cereri tip de la Vilcea”. Acum, deși mass-media a difuzat de zeci de ori informația că nu este obligatorie cererea tip, primăria acceptă doar astfel de formulare. Care se bat la mașină în primărie și se vînd cu 10 lei fără nici o evidență și autorizare prealabilă pentru asemenea servicii. Ca să poți „depune” dosarul este nevoie ca el să fie absolut complet, neacceptîndu-se nici o completare pe parcurs, așa cum prevede legea. El trebuie să cuprindă obligatoriu o „adeverință de rol”, pentru care ți se cere un timbru fiscal de 5 lei. Timbre nu se găsesc acolo... așa că lași banii și totul este bine.

Dacă mai spunem că unul dintre satele comunei s-a manifestat chiar prin violență de grup pentru a putea menține „colectiva” și dacă ne mai uităm pe listele electorale și vedem că aici F.S.N. a obținut procente „tip ceaușescu”, am spus aproape totul despre o zonă care incită prin pitoresc și îngrozește prin „barbarie”. Și pe pămînturile din sud nu este nici pe departe un caz singular...

Eugen IORDANESCU

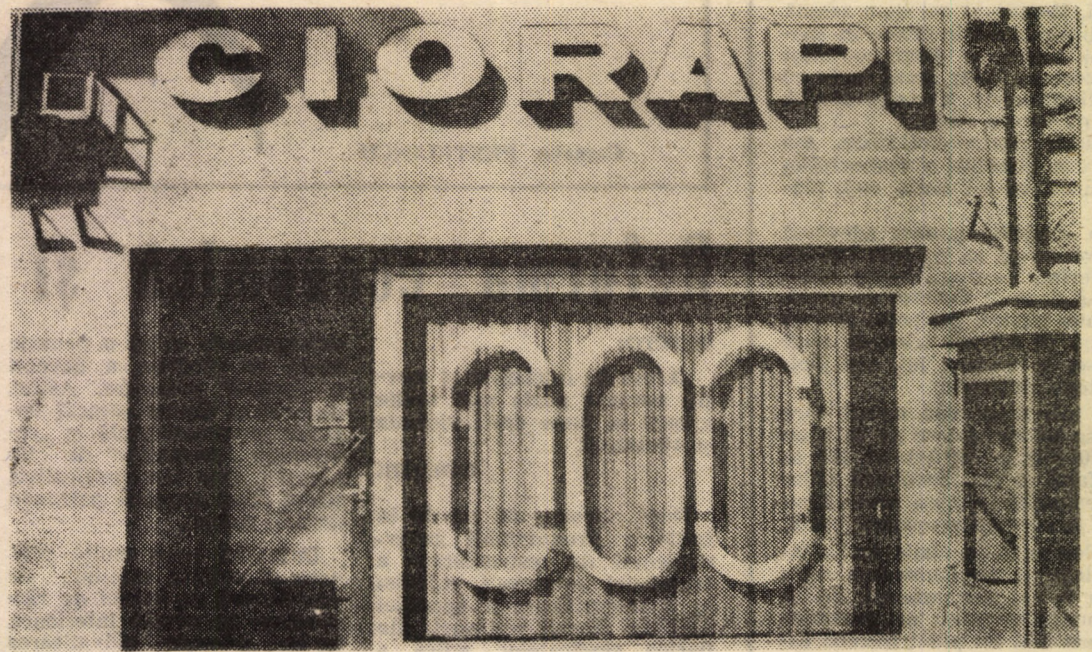
— OPINII —

Spre Europa?

Chiar dacă guvernul nostru nu au spus-o ca atare, vorbindu-ne doar rezervat despre necesitatea tot mai stringentă a unei alinieri la o politică realistă, la un „concert” cum se tot spune al eforturilor de refacere și redresare în contextul continentului din care face parte, vrînd-nevrînd și țara noastră, totuși părea să fie limpede că situația — economică, socială, politică — a României în preajma sfîrșitului lui ianuarie ar fi îndreptățit un adevărat tipăt de deznădejde. Într-o lume care dovedește prin amploarea transformărilor, prin coincidența tot mai pronunțată a reacțiilor față de evenimente, că nici o națiune nu se mai poate „descurca” singură, că e nevoie de o coordonare și conciliere a eforturilor pentru rezolvarea problemelor, era o utopie să se mai creadă că ar mai fi putut avea vreo valabilitate principiile autarhice ale suficienței în propria istorie și în propriile puteri. România și-a demonstrat, de-a lungul istoriei sale seculare, putința de a rezista singură, iar admirația și recunoștința Europei i-au fost demonstrate în multe rînduri pentru rolul său de contrafort în calea diferitelor pericole extracontinentale.

Apărînd Europa în numele creștinătății, civilizația poporului nostru a fost totdeauna la fel de europeană cu cea a romanității și germanității de pe meleagurile de dincolo de fruntariile românești.

Dr. Gheorghe TELEA

Cartuș

Nu cumperi valută?

Belferii, cu aerul lor de băieți buni așteaptă în plin bulevard trecătorii aruncînd așa într-o doară întrebarea: „Nu cumperi mărci? Nu vrei dolari? Are băiatul valută!”

De obicei, te privesc în ochi fix, obligîndu-te aproape să îi asculți. Gamă diversă de indivizi, de la cei mai negri, la cei mai albi, de la cei mai sărăcăciosi îmbrăcați la cei mai eleganți. Tineri, bătrîni, bărbați, femei, fluturî pe sub nasul nostru teancurile de mărci, dolari, forinți, dinari etc.

Dacă legea și poliția le permite, doar nu ne-om ocupa noi de ei.

Interesant este un alt aspect al „muncii” acestor oameni de afaceri. Cel de seară. Barul din holul hotelului „Împăratul Romanilor” este monopolizat de ei încă de dimineață. Greu găsești un loc. Mesele pline te sfidează de-a dreptul. Bere și sucuri la conserve, coniac fin, whisky și poate întîmplător, din cînd în cînd la masa lor alături de „asistente” mai ia loc și cîte un om în uniformă.

Dacă slujbele noastre se vor desființa, prin întreprinderi, instituții, școli etc., nu ne rămîne decît să ne așezăm pe treptele Agenției de voiaj C.F.R. și să întrebăm trecătorii: Nu cumperi valută?

Dan Ioan BOGDAN

Un decor foarte inspirat: ciorapi... OOO! Că tot vine vara miine-poimîine și se poate și fără
Foto: Radu DUMITRU

COADA

MOTTO:

Coadă e astăzi la modă
Și la pîine... și la sodă...
La pui, carne... alta-i treaba
Stai la coadă... dar degeaba!

V. Balteșiu

Toți știm că decenii în șir ni s-a argumentat că societatea capitalistă suferă de crize periodice de SUPRAPRODUCȚIE, dar toți am simțit pe pielea noastră că societatea comunistă suferă de criză permanentă de SUBPRODUCȚIE. Ni s-a spus că societatea capitalistă va sucomba în supraproducție dar societatea comunistă își prefigurează, deja, sfîrșitul în criza de subproducție.

Practica distribuirii în porții mici a ceea ce nu se ajunge tuturor, a fost instituită în societățile Orientului antic. Este vorba de societățile palatiale. Palatul (la noi C.C.) este cel care organizează comunitatea. Individul este o componentă a sistemului gîndit și acționat de la un centru. Centralismul este dus pînă la ultimele consecințe în scopul deținerii puterii și în sfidarea productivității. A fost creat ceea ce cunoaștem astăzi sub numele de fondul centralizat de stat. Din el, ne-a fost distribuit cîte ceva, cu cartelă sau fără, dar obligatoriu la COADA.

Ea este universul în care am fost rînduiți și în care NI SE BAGA ȘI NI SE DĂ existența pe care guvernul consideră că o merităm.

Ion UNGUREANU

Comerțul sibian de stat este „admirabil dar lipsește cu desăvîrșire” și asta nu pentru că nu există comercianți sau pentru că nu există magazine ci pentru că nu este marfă care să fie vîndută. Greu de descifrat mecanismul de funcționare al comerțului care s-a împotmilit în așa fel încît mașinăria stă pe loc. În încercarea de a afla ce se înîmplă, am luat legătura cu doi șefi de magazin alimentar: **Mocofan Marin**, Magazinul nr. 93 — Alba Iulia și **Oprîș Liviu**, Magazinul nr. 4 — Parcul Tineretului, doi din oamenii care au avut curajul de a propune o schimbare în acest mecanism în speranța că varianta propusă de dinșii va fi în favoarea clientului și a comerțului. Cîțiva șefi de magazine constituți în „Grupul celor 5 de la 95” au avut promisiunea Prefecturii că vor fi sprijiniți în încercările lor.

R.: De ce magazinele nu pot oferi în momentul de față aproape nimic clienților?

Mocofan Marin: Dacă pînă acum existau produse de bază dirijate, acum s-a ajuns ca să fie dirijat pînă și un borcan de fasole de la „Centru” — Societatea Alcomsib, fostul I.C.S.M.A., care împarte sărăcia. Din cîte vedem în unitate, fondul de marfă este din ce în ce mai scăzut. Producătorii vînd probabil mai mult prin magazinele proprii. Mă întreb în aceste condiții ce mai vindem noi. Nu mai putem opta pentru o anumită marfă. Primim ceea ce ni se dă. Toate aceste lucruri sînt în detrimentul cumpărătorului

și al comerțului.

Oprîș Liviu: Sînt dezolat, pentru că am ajuns în faza în care nu pot răspunde unei întrebări și anume cum putem progresa în această conjunctură instabilă, cînd cei impuțerniciți de Guvern tărăgăneză transpunerea hotărîrilor Guvernului. Spre surprinderea mea, cei în drept spun mereu că nu există cadru legal pen-

ceastă tărăgănare în ceea ce privește doleanțele noastre s-a făcut tocmai pentru a nu putea face contracte. Noi am fi devenit un concurent pentru societatea Alcomsib S.A. și acest lucru ar fi fost deranjant.

R.: Credeți că veți putea vinde produsele la noile prețuri?

O. L.: Clientul va fi obligat să cumpere alimente, Va-

Comerțul sibian, o conservă cu aer

tru punerea în aplicare a hotărîrilor. Sau hotărîrile guvernului nu sînt bune sau cineva nu vrea să le aplice.

R.: Ați încercat să înființați o nouă Societate Comercială. Credeți că ați fi putut oferi altceva decît acum cumpărătorilor?

M. M.: Da. Am fi avut posibilitatea să încheiem contracte ferme direct cu furnizorii, fără să mai trecem prin depozite intermediare. Prețul produselor ar fi fost în acest caz cu mult mai scăzut. Aproximativ ritmică, procesul ei fiind mult simplificat. Aici s-ar fi văzut calitatea comerțului. Cine oferă o paletă largă de produse la un preț scăzut, socotesc că face un adevărat comerț în favoarea clientului. Ceașismul a fost pentru noi o boală grea, de care nu am scăpat încă.

O. L.: Da. Dar cred că a-

loric vînzarea va crește, dar cantitativ va scădea. Nu ne bucurăm și nu sîntem de acord cu liberalizarea prețurilor.

M. M.: Liberalizarea este un artificiu prin care populația este din nou înșelată. Echivalentul noilor prețuri nu are corespondent în veniturile populației. Această liberalizare este de fapt o reasezare de prețuri. Nu am înțeles cine concurează comerțul de stat atîta timp cît sectorul privat este slab reprezentat în ceea ce privește produsele alimentare. Este plin centrul Sibiuului de tot felul de magazine care au fost și n-au fost licitate, au fost și n-au fost ajutate direct sau din umbră.

R.: Ce soluție credeți că ar putea schimba în bine comerțul sibian?

M. M.: Cîineva trebuie să

aibă curajul de a risca și a încerca să pună în aplicare un mecanism în care „omul”, în cazul nostru cumpărătorul, să fie așezat la locul de cinste.

D. L.: „Dacă-i popă să se joace și dacă-i comerciant să fie lăsat să facă comerț” Specialiștii numiți care ne dirijează nu știu cîtă experiență au în ale comerțului. Dar ceea ce știu este că mai mult încurcă decît descurcă.

R.: Ați fost sprijiniți de dl. prefect Nicolae Nan, așa cum vi s-a promis?

M. M.: Doar cu promisiuni. Timpul trece, și noi așteptăm... Să se hotărască Guvernul, să se hotărască prefectul...

O. L.: Așteptăm o lege care să confere „cadru legal” altor legi. Poate atunci nu va mai fi totul un scărpinat după ceață.

R.: Viitorul...

M. M.: Sumbrou. Lumea ne acuză direct pe noi, ori eu consider că sîntem obligați să fim simple slugi care așteaptă de la o poartă la alta, porți care rămîn închise.

O. L.: Am carnet de șofer profesionist și probabil va trebui ca să-mi caut un alt loc de muncă.

Consemnat de
Dan Ioan BOGDAN

N.R.: Așa că dragi comercianți, grăbiți-vă să vă căutați alte slujbe că vremuri grele ne așteaptă după cum zicea și dl. Petre Roman, care devine pe zi ce trece mai simpatic. Este drept că vocația de a guverna nu o are oricine. Se verifică zicala: „Din greșeală în greșeală spre victoria finală”.

Libertatea cuvîntului — delict de presă!?

(urmăre din pag. 1)

la zdup! Ba, mai mult, nu care cumva să zici ceva despre vreun ministru, deputat, senator, prefect, primar, președinte de c.a.p. sau cooperativă că ți-ai păpat libertatea! Ca să nu mai vorbim de judecători, procurori, polițiști și alte... puteri supuse puterii, că te-ai ars!

Trei lucruri ar fi de subliniat despre proiectul Roman:

1. Pentru ziariști sînt prevăzute doar pedepse (deosebit de mari) și nici un drept;
2. Se fac inadmisibile discriminări între cetățeni și reprezentanții puterii;
3. Proiectul Roman încalcă, pe lângă altele convenții internaționale, și prevederile Chartei Libertății Presei.

Proiectul Roman, însă, e doar un proiect. El vrea, dar pînă la... mai va!

MITING STUDENȚESC

Asociația studenților Universității sibiene și studenții ei aduc la cunoștință Sibiului și întregii țări că este întru totul de acord cu protestul domnului Rector, prof. dr. ing. Valeriu Deac cu privire la problemele grave cu care se confruntă această Universitate.

Ne exprimăm îngrijorarea cu privire la facilitarea obținerii de spații pentru Universitate, probleme legate de dotare, de cazare a studenților și sîntem indignați de modul în care prefectura, primăria, ceilalți factori, care aveau măcar „datoria de onoare” să ajute acest „copil”, nu se ocupă decît de promisiuni, discuții, făcînd totul și... nimic.

Ne-am saturat să mai umblăm pe la uși închise și să ne cerșim dreptul la o existență demnă.

De aceea, A.S.U.S. invită cadrele universitare, studenții, personalul tehnico-administrativ, membrii A.S.U.S., toți studenții și pe cei care au un cuvînt de spus referitor la existența în continuare a

Universității din Sibiu, la un marș de protest joi, 21 martie 1991, ora 14.

Traian MALEA,
lider A.S.U.S.

Magazinul „Cadouri” s-a transformat în ultima vreme în birt de lux. Dacă ar fi să ne luăm după produsele etalate în vitrină, ar însemna că singura bucurie pe care o putem face unei persoane dragi ar fi o sticlă de whisky. Dar ce ne vom face cu copiii dacă îi învățăm de mici cu așa ceva?

Foto: **Radu DUMITRU**

Qvo vadis, draga noastră Universitate?

Tradiția universitară sibiiană reprezintă un aspect al culturii sibiene legată de înaltele aspirații culturale ale unui popor latin.

Statutul de oraș universitar a fost umbrit în perioada dictaturii comuniste prin desființarea Universității.

Revoluția din Decembrie '89 a implantat și legitimat un complex de aspirații care doar în mică măsură s-au realizat datorită unei conjuncturi istorice determinată de echivocul unei opțiuni electorale.

Aspectul social-cultural al tendințelor neexprimate clar se vedea depășit de turnura favorabilă pe care ulterior au luat-o evenimentele.

Spiritul cultural sibian a făcut posibilă crearea Universității din Sibiu care se confruntă acum cu reminiscențe din trista perioadă.

Să fie oare acest ideal și această perspectivă culturală periclitată de unele atitudini tributare vechii mentalități comuniste? Din păcate, se pare că da!

Istoria a demonstrat că un popor nu poate exista decît prin tradiția sa culturală iar un atentat la perpetuarea acesteia reprezintă un impediment cu semnificații majore. Cauza Universității este cauza tuturor sibiienilor: muncitorilor, intelectualilor, studenților.

Dincolo de orgolii și sentimente, spiritul cultural devansează orice factor subiectiv de apreciere. Acest spirit cultural trebuie să reflecte rațiunea care motivează atitudinea civică a fiecărui cetățean sibian, trebuie să conjuge eforturile tuturor în lupta pentru tradiționala noastră cultură.

Cursurile acestei Universități reprezintă mijlocul prin care întreprinderile și instituțiile de orice natură își asigură vitalitatea și potența datorită specialiștilor de care este atîta nevoie acum și mai tîrziu. Împotriva celor care nu înțeleg și nu acceptă acest deziderat trebuie să luptăm cu toții: muncitori, intelectuali și studenți.

Conform statisticii, România deține procentajul cel mai mic în privința numărului de studenți, adică 69 studenți la 10 000 de locuitori. Spre exemplu: Italia 200 studenți, Suedia 190, Franța 177, Finlanda 195, iar S.U.A. 321.

Semnificația cifrelor face inutilă orice apreciere. Incertitudinea în care se situează Universitatea noastră, a sibiienilor, determină sentimentul de neîncredere și disperare iar viitorul ei depinde de acest prezent intolerabil.

Universitatea sibiiană nu trebuie sub nici un motiv să depindă de nepăsarea și consecvența celor ce au puterea de decizie! Ea trebuie să prospere prin dorința și efortul nostru, al tuturor, care ne dorim implantarea culturii în urbea noastră.

Pe această cale facem un apel disperat pentru susținerea cauzei noastre studențești în memoria tineretului sibian care și-a adus tributul de sînge pentru redobîndirea demnității națiunii noastre.

Radu TUDORAN,

student anul II T.C.M.
Organizația Universitară
Liberală — SIBIU

„RETEZAT” S.A. (I.U.P.S.) SIBIU

cu sediul în str. J. S. Bach nr. 4,
telefon 3 31 01; telex 69272,

EXECUTĂ începând din acest an reparații ale încălțătoarelor frontale IFRON 204 — D.

„RETEZAT” S.A. este proiectantul și executantul principal al acestor utilaje, ceea ce garantează calitatea lucrărilor de reparații ce se execută.

Mica publicitate**VINZĂRI-CUMPARĂRI**

• Vind fin, 800 kg. Telefon 924/153 60. (3130)

• Vind covor persan mări-mea 2/3. Telefon 2 53 76. (3149)

• Vind televizor super color Telefunken, piese schimb Philips. Telefon 2 74 57. (3146)

• Vind Dacia 1400-cu cinci trepte de viteză, zero kilometri. Telefon 1 55 88. (3143)

Cumpăr orice fel de valută. Telefon 2 95 31. (3126)

Concert

Duminică, 24 martie 1991, ora 18, corurile „Bach” din Sibiu și Brașov vor cânta la Catedrala Evanghelică oratoriul „Johanes Passion” (Patimile după Sfântul Ioan) de J. S. Bach.

Solistii sînt: Bianca Maneleanu (București) — soprană; Lucia Papa (Timișoara) — mezzosoprană; Zsolt Szilagy (Sf. Gheorghe) — tenor; Ion Tibrea (Cluj) și Walter Halman (Reghin) — basii.

Orchestra va fi alcătuită din membri ai Orchestrei simfonice din Sibiu și din studenți ai Academiei de muzică din Cluj.

Conducerea muzicală: Kurt Philipp.

Înștiințare

Cei care doresc să urmeze cursurile de limbi străine, engleza avansată și începători și germana începători, se mai pot înscrie la sediul P.N.T.-c.d. Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 3, pînă vineri, 23 martie 1991, ora 17.

vă oferă zilnic următoarele servicii:

• Publicarea de anunțuri de mare și mică publicitate, a căror apariție se garantează pentru a doua zi, LA PREȚURI ACCESIBILE și NEGOCIABILE

• Multiplicarea de formulare de orice tip, ce nu depășesc formatul A 4 (coala ministerială)

Ziarul nostru este: • un cotidian de atitudine cetățenească • un cotidian al luptei FĂRĂ UMLINȚĂ • un ziar care vă oferă informații fără compromisuri și fără rabaturi de la ADEVĂR, DEMOCRATIE, LIBERTATE • un mijloc de luptă pașnică pentru o nouă societate ro-

DIVERSE

• Copil orfan, participant la revoluție, rog înapoierea contra recompensă bună a bicicletei blocate, rezemată de vitrina magazinului „Cristalul”, miercuri, 13 martie. Telefon: 3 40 95 sau 3 98 10. (3150)

Colecționez obiecte vechi: păpuși din porțelan, celoid sau carton, Decorații străine, Gramofoane, Plată deosebită. Telefon 3 45 17, orele 19—22.

MUNCITORII DEMONSTREAZĂ ÎN BUCUREȘTI

Ieri, 20 martie a.c. în Piața Revoluției s-au strîns la ora 15, peste 15 000 muncitori membri în sindicatele afiliate Cartelului „ALFA” pentru a susține „alternativa Alfa” pentru o Românie democratică și reunită. Au fost reprezentate C.O.S. Tirgoviște, C.S. Galați, C.S. Călărași, Metalurgica Focșani, precum și întreprinderi bucureștene, din care s-au distins I.M.G.B. și „Faur”. Pe pancartele purtate de demonstranți se putea citi: „Comuniștii de ieri — capitaliștii de mâine!”, „Corupție = comunism”, „Rușine F.S.N.”, „Economie de piață, da! dar nu prin sărăcirea noastră”. S-a dat citire alternativei propusă de Cartelul ALFA, lădă citeva replici din rîndurile manifestanților: „Nu acum trebuiau să iasă, ci atunci cînd au ieșit studenții! Acum e prea tîrziu”. „Și Birlădeanu ăsta, care cade de pe scaun, de ce nu stă acasă? Vrea să moară în Parlament? Să-l lase, dom'le pe tineri”. „Noi l-am votat, ei ne-au mințit: au spus că nu ne vindem țara și au început s-o vîndă cu metru patrat”.

S-a pornit în marș pe traseul: Piața Revoluției, Dealul Mitropoliei (Parlamentul), Palatul Cotroceni, peste 10 kilometri. În Dealul Mitropoliei s-a scîndat: „Ole, ole Parlamentul va cădea”, „Eroii! stau în pămînt, ei stau în fotolii”.

Pe tot parcursul s-a strigat: „Regele Mihai”, „Ilescu mincinos, jos, jos, jos”, „Tăcerea

PROGRAMUL TV

JOI, 21 MARTIE 1991

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Video-satelit. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Confluente. 13,30 Avangarda. 13,40 Telerecital muzical: soprana Niculina Cîrstea. 14,00 Actualități. 14,10 Mondo muzica. 14,30 Caleidoscop cetățenească. 15,00 Preuniversitaria. 15,30 Teleșcoala. 16,00 Arte vizuale. 16,40 Muzica pentru toți. 17,00 Limba noastră. 17,30 Pro Patria. 18,30 Piața și banii dv. 19,00 Știința în lume. 19,35 Desene animate. 20,00 Actualități. Cronica Parlamentului. 21,00 Film serial: „Dallas”. Ep. 9. 21,55 Reporter '91. 22,30 Romanța amintirilor. 22,45 Simpozion. 23,45 Actualități.

Adevăratul membru de sindicat

(urmăre din pag. a II-a)

se conduc după legea internațională a muncii. În cazul nostru, sîntem afiliați la Federația Internațională a Transportatorilor (I.T.F.) de la Londra, începînd din 12 august 1990. Celelalte sindicate așteaptă să vadă cine și ce le oferă mai mult.

— Cum vedeți afilierea sindicatelor independente la federații și confederații?

— Unirea sindicatelor independente în federații și confederații este benefică în măsura în care se urmărește asigurarea protecției sociale a tuturor membrilor, cu respectarea statutului fiecărui sindicat. Noi sîntem afiliați Confederației „Frăția” al cărei președinte este dl. ing. Miron Mitrea Tudor.

— Cum apreciați evoluția viitoare a economiei românești?

— Toți membrii de sindicat și nemembrii trebuie să fie

convinși de necesitatea muncii, altfel nu vom ieși din marasmul actual. În ce privește Puterea, multe activități sînt frînate în prezent, de la Departamente în jos, voit sau din neînțelegerea reformei economice propuse de Guvern.

— Dacă vorbim de Guvern, ce părere aveți despre evoluția reformei economice, după declararea Programului de principii, în urma investiției din 1990?

— Programul de principii este bun și îl susținem, dar nu știm cine frînează aplicarea lui.

— Domnule Silași, ce părere aveți despre calitatea de membru de sindicat?

— Adevăratul membru de sindicat este acela care își cere adeziunea în scris, personal, la o organizație sindicală și nu cei trecuți obligatoriu pe liste, reținîndu-li-se pe statele de plată cotizația lunară.

Actualitatea românească

nu înseamnă liniștea națiunii”.

După două ore și jumătate au ajuns la Cotroceni 7 000—8 000 de oameni, unde s-a citit alternativa. După ce Cartelul a declarat mitingul și marșul încheiate, majoritatea participanților a rămas pe loc. A fost forțată poarta Palatului, s-au aruncat în curtea interioară pline, pietre, ciolane și pancarte.

PROGRAM ÎN TURISM

Guvernul român a adoptat un program minimal de dezvoltare a turismului în România pentru perioada imediat următoare. Sînt incluse: modernizarea stațiunii balneoclimaterice Ocna Sibiului; dotarea unor sate de vacanță în Mărginimea Sibiului (alături de alte zone, precum Bucovina); aducerea la nivelul turismului internațional a unor stațiuni printre care și Păltinișul. Programul cuprinde de asemenea finalizarea

lucrărilor în execuție din București și alte 10 localități în domeniul hotelier; lucrări de modernizare a unor hoteluri ca „Intercontinental” și „Athenae Palace”. Se dorește creșterea ponderii turismului de lux și de afaceri — o condiție absolut necesară realizării acestui dezerat este însă îmbunătățirea sistemului de comunicații internaționale.

Tot în acest program este prevăzută construirea a 350 km de autostradă între localitățile: Pitești — Sibiu, București — Constanța și București — Predeal.

AJUTOARE

„Urmează să sosească ajutoare alimentare în România din partea Pieței Comune Europene”, a anunțat purtătorul de cuvînt al guvernului.

GUVERNUL, TV.R...

„Televiziunea va atinge noi culmi de indolență dacă nu

va realiza programe în care să discute cea de a doua etapă a liberalizării prețurilor”, a spus dl. Bogdan Baltazar, deplîngînd relațiile dintre Guvern și Tv.R. — „Televiziunea suferă de ideea infantilă că este independentă de Guvern. Modul în care lucrăm cu ea este înalificabil”.

... LEGEA AUDIO-VIZUALULUI

Guvernul român este îngrijorat de faptul că proiectul Legii audio-vizualului întîrzie la Parlament. Unul dintre motive este acela că la nivelul Parlamentului s-au manifestat opinii că acest proiect nu poate fi discutat decît după adoptarea Constituției. Guvernul nu împărtășește această opinie și a anunțat că nu va acorda nici o autorizație sau licență pentru posturi de televiziune locală pînă la adoptarea Legii audio-vizualului.

A transmis de la București corespondentul nostru

Liviu TIPURITĂ

O VICTORIE A KURZILOR. Kirkuk (19 martie 1991) — În sudul Irakului „Gărzile

Republicane” au fost mai eficiente, din această cauză mai multe unități au primit ordin să se deplaseze în nord unde kurzii înaintează spre Bagdad. Marți, kurzii au ocupat orașul petrolifer Kirkuk și au amenințat că dacă vor fi atacați de alte întăriri irakiene vor arunca în aer două diguri și vor inunda Bagdadul. Tulburările s-au extins pînă în orașul Mosul cu o populație de 1 milion de locuitori, la nord-vest de Kirkuk. De la începutul războiului civil au sosit în Iran 30 000 refugiați irakieni. După cum declara la Geneva directorul general al O.M.S. (Organizația Mondială a Sănătății) sosit într-o inspecție în lagărele din Iran, unii refugiați prezentau urme de arsuri cu napalm. Tot refugiații au relatat că în orașul Basra zac mii de cadavre.

SHAMIR SPUNE DE TREI ORI: NU! Ierusalim — După cum relatează presa siriană, s-a cerut S.U.A. de către Siria să intervină cu presiuni asupra Israelului pentru reglementarea problemelor arabe, arătînd că Israelul se află în conflict cu toată lumea, inclusiv cu S.U.A., cerîndu-se aplicarea rezoluțiilor O.N.U. nr. 242 și 338. Dar premierul Shamir a răspuns de 3 ori NU la următoarele probleme: tratative cu palestinienii (Baker s-a întîlnit la 12 martie 1991 cu 12 personalități palestinien); oprirea politicii de implantări israeliene în teritoriile ocupate;

retrocedarea înălțimilor Golan ocupate după războiul din 1967 (locuite de 10 000 de israelieni și 15 000 de druzi). Marți, 19 martie, două avioane israeliene au efectuat al șaselea atac din acest an asupra Libanului avînd ca obiectiv o bază teroristă palestiniană a lui Ahmed Gibr.

FLASH

• **Budapesta** — Marți, în ziua cînd se împlineau 47 de ani de la invazia nazistă, premierul Antall a anunțat că după retragerea în iunie a trupelor sovietice, Ungaria va fi pentru prima oară liberă după 50 de ani. • **Washington**. Președintele polonez Walesa a sosit într-o vizită de o săptămînă în S.U.A. Ieri a fost primit la Casa Albă de președintele Bush, mîine este la Los Angeles unde se întîlnește cu fostul președinte R. Reagan, după care urmează Chicago, locul cu cea mai mare comunitate poloneză. Walesa a fost în S.U.A. ultima oară în 1989. • **Berlin**. Generalul Erich Mielke (83 ani), fostul șef al STASI (securitatea est-germană) este anchetat de procuratura germană. • **Roma**. Ex-regele Leka I (52 ani) care a părăsit Albania la vîrsta de... două zile a cerut un referendum albanez asupra monarhiei. • **Paris**. Un succes al poliției franceze: numărul 2 al organizației spaniole E.T.A., membru al Comitetului Executiv E.T.A., a fost arestat.

Rubrică de Emil PORIME